

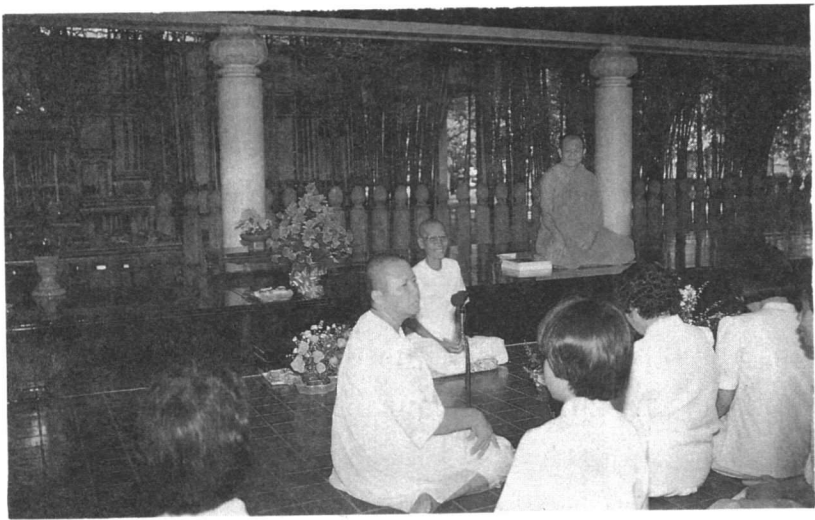
คุณยายไต้ศิษย์เอก

ก่อนคุณยายล้มเจ็บประมาณ ๑ ปี มีนักเรียนจากโรงเรียนสวนกุหลาบ ชื่อนายไชยบูลย์ สุทธิผล มาสมัครเป็นศิษย์รวมอยู่ด้วยผู้หนึ่ง เป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง เพิ่งปฏิบัติพอเริ่มได้ผลบ้าง คุณยายก็ล้มป่วยลงเสียก่อน

หลังจากอาการป่วยค่อยๆ เล่า คุณยายได้กลับมาพักที่บ้านพักหลังเล็กในวัดตามเดิม ศิษย์ดังกล่าวซึ่งได้เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แล้ว ได้เพียรแะมาเยี่ยมเยียน และปฏิบัติธรรมอยู่สม่ำเสมอ ส่วนศิษย์อื่น ๆ พากันหายไปเป็นส่วนใหญ่ คุณยายเห็นว่า เป็นผู้สนใจปฏิบัติธรรมจริง จึงได้มีเมตตาเอาใจใส่สั่งสอนธรรมะที่ละเอียดลึกซึ้งให้

ความตั้งใจจริงของนายไชยบุญย์ที่แสดงออกคือ วันธรรมดาเมื่อเลิกเรียนที่มหาวิทยาลัยแล้ว จะรีบเดินทางมาวัดปากน้ำทันที ฝึกปฏิบัติธรรมกับคุณยายไปจนถึงเวลาประมาณ ๒ ทุ่มจึงเดินทางกลับ ถ้าเป็นวัดหยุดหรือปิดภาคการศึกษา จะมาแต่เช้ากลับค่ำทุกวันเป็นประจำ ผลการปฏิบัติธรรมุดหนุนขึ้นเรื่อย ๆ คุณยายพอใจมาก ตั้งแต่รับคำหลวงพ่อดิเรกปากน้ำว่าจะช่วยเผยแผ่การปฏิบัติธรรมแนววิชาธรรมกาย และดำเนินการเรื่อยมา ยังไม่เคยพบศิษย์ที่สนใจ เอาใจใส่จริงจังและได้รับผลสำเร็จในการปฏิบัติเหมือนศิษย์ผู้นี้

สำหรับนายไชยบุญย์เอง เมื่อได้รับผลทางจิตใจในการปฏิบัติธรรมดังนี้แล้ว เกิดมีเมตตาจิตต่อเพื่อน ๆ ทางมหาวิทยาลัยซึ่งพากันใช้ชีวิตหมดเวลาไปวัน ๆ อย่างไร้สาระ เลิกเรียนแล้วต่างพากันไปเที่ยวเตร่ เสเพล กินเหล้าเมายา สรวลเสเฮฮา มั่วสุมอบายมุข ใช้ชีวิตขาดทุนไปเปล่า ๆ วันแล้ววันเล่า จึงได้พิจารณาเห็นว่า คนใดพอจะชักชวนได้ก็ชวนมาให้คุณยายอบรมสั่งสอน บางคนก็รับการสอนแต่โดยดี บางคนก็มีปัญหาถาม สอนยาก เช่น ราย นายเผด็จ ผ่องสวัสดิ์ หรือหลวงพ่อดิเรกของเราในปัจจุบัน ไปเรียนเดี่ยววิชาอภิญญา อยู่ยงคงกระพัน หนึ่งเหนียว ทนศาสตราอาวุธ ทนไฟ สะเดาะงูแฉะ สะเดาะไขตรวน ปลุกเสกคาถาอาคม เสกใบไม้เป็นสิ่งโน้นสิ่งนี้ คุณยายต้องแก้ไขเหน็ดเหนื่อยมากมาย ทั้งนี้เป็นเพราะไปเรียนวิชามารมา ซึ่งเวลาเรียนมักต้องกลั่นลมหายใจเพื่อให้เกิดความขลัง พอมาฝึกสมาธิก็ลืมหืมตา อटकัณ้ลมหายใจตามความเคยชินไม่ได้ บางทีตาตั้ง เหลือกค้าง น้ำลายเป็นฟองเต็มปาก อืดอืดอึดอึด คุณยายต้องแก้ไขทั้งอาการของร่างกายภายนอก และใช้พลังสมาธิจิตแก้อำนาจของวิชามารที่แฝงอยู่ภายใน พอแก้เรื่องนี้ตกไป

ยังมีเรื่องผลของกรรมแทรกเข้ามาอีก เพราะคนผู้นี้เรียนแผนกสัตวบาล ต้องกระทำเรื่องเบียดเบียนและฆ่าสัตว์อยู่เป็นประจำ เวนป่าณัติบาต มีมาก พอหลับตาทำสมาธิแทนที่จะเห็นดวงแก้ว หรือพระพุทธรูปแก้ว กลับเห็นแต่ภาพสัตว์ต่าง ๆ ที่เคยเบียดเบียนชีวิตเขาเอาไว้ เห็นไก่ เห็น หมู เห็นวัว ดิ้นพรวด ๆ เลือดท่วมตัวอยู่บนตัก เป็นอันให้ตนเองต้องมี อากาโรกิริยาไปต่าง ๆ เช่นร้องเสียงหลง เพราะตกใจ คุณยายก็ต้องเมตตา แกะไข

หลวงพ่อตัดตชีโว กล่าวกับคุณยายเมื่อวันคล้ายวันเกิดของคุณยายปี ๒๕๒๙ ว่า

“ถ้าอาตมาไม่ได้คุณยายช่วยไว้ ไม่ได้รับความเมตตา อบรมสั่งสอน ดังที่เป็นมาแล้วนี้ ป่านนี้คงจะได้เป็นเจ้าของฟาร์มเลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู เลี้ยงวัวควาย ตายแล้วคงต้องตกนรกหลายขุม นี่คุณยายช่วยอาตมาให้ พ้นจากนรกแท้ๆ”